

Рівно рік тому у «Гомоні» була опублікована серія матеріалів про наше ставлення до перлини селища і району - річки Ікви і Млинівського водосховища. Ставлення, треба сказати, не вельми дбайливе, а скоріше - байдуже і одно-бічне. Бо нічого не даючи природі та

чистота її вод, збереження і примноження рибних багатств. Чимало слушних думок було висловлено на сторінках газети з цих наболілих питань. І більшість авторів публікацій сходились на тому, що у річку повинен бути єдиний господар. Адже ні районна організація товариства мислив-

Гострий кут

Хто, врешті, стане справжнім господарем Ікви і наведе на ній порядок? Чому нашу рибу смажать у Рівному та Дубні?

річці взамін, ми хочемо черпати безконечно її рибні запаси. Щоб вичерпати, як кажуть, до дна. І особлива увага в багатьох публікаціях загострювалась на тому, що браконьєрство рік у рік набуває поширення, стає способом життя сотень людей, доходним промислом для багатьох спритних ділків.

У Млинові, селах, що розташовані на берегах Ікви, у багатьох дворах сушаться сіті, неводи, ятері. Вони стали звичними у господарстві, як вила, лопата чи плуг. Браконьєрськими знаряддями буквально начинене плесо млинівської водойми. Вона стала територією, де браконьєри почуваються привільно, мов у власному ставку, а виловлена ними риба - популярним продуктом на базарах Луцька, Дубна, Рівного.

Звичайно, такі кричущі факти не могли не зачепити громадськість, усіх, кому не байдужа доля Ікви:

ців і рибалок, ні риболовецька бригада з «Вітчизни» не спроможні забезпечити ні порядку на воді, ні примноження рибних запасів. Вже кілька років ніхто з них не випустив у водойму жодного кілограма зарибку. А щодо браконьєрів, то великі надії на інспектора обласної інспекції рибохорони покласти не варто. Адже він «обслуговує», крім нашого, ще Дубенський, Радивилівський райони, не має ні автомобіля, ні моторного човна. А на весловому браконьєрів багато не наловиш. Чи, може, помиляємось, можливо чимало порушників Правил рибальства виявив рибінспектор? Принаймні, з редакцією і нашими читачами він цією інформацією не поділився. Натомість вряди-годи через газету нагадує рибалкам-любителям про необхідність плати за вилов риби.

(Закінчення на 6 стор.)

(Закінчення. Поч. на 5 стор.).

Справедливості заради слід зазначити, що гострі публікації в «Гомоні» мали певний резонанс у представників місцевої влади,

нікун наведе лад на річці, можна й засумніватися. Йому аби своє учбове господарство підняти з руїн було під силу...

Отож, минув рік. Що змінилось на Ікві? Чи стало у

ПЛИВЛА АСФАЛЬТОМ... ЩУКА

депутатського корпусу. Члени постійної комісії районної ради з питань охорони природи навіть збирались проводити рейди-перевірки на ріці, виявляти і притягувати до відповідальності браконьєрів. Малося на меті залучити до цієї справи міліцію, рибінспекцію і широку громадськість. І справа ця набула такого розголосу, що стало зрозуміло: що при такій гласності найближчим часом ніякого браконьєра на гарячому не спіймаєш. А пізніше все тихенько забулося...

Знаходилися й ентузіасти, які хотіли взяти Млинівське водосховище в оренду і навести на ньому порядок. Але щось у них не вийшло, чи запал згас.

До питання щодо господаря ріки у цьому році поверталася і сесія районної ради. Було навіть направлено звернення в обласну раду з проханням про передачу частини Млинівського водосховища площею понад 100 гектарів у підпорядкування технікуму ветеринарної медицини. Мотивувалося це тим, що тут і спеціалістів рибної справи готують, й інкубатор для вирощування малька збираються відкрити. Буде чим зарибнювати водойму. Однак щодо того, що тех-

ній більше риби, чи поменшало браконьєрів? Ні, улови рибальські не стали вдалішими, а от браконьєрська рать ще більше розплодилась. І від безкарності знахабніла до того, що вже серед білого дня ставить і трусить сіті на воді. Щоправда, Млиновом поширюються чутки, що вже недовго їм гуляти на голубих плесах. Що ведеться за ними спостереження і вдень, і вночі. Що знімається все це на відеокамеру, фіксується з допомогою приладів нічного бачення. Щоб потім було чим притиснути зухвалих браконьєрів, як кажуть, до стінки. Чи то в суді, чи в інших правоохоронних органах.

Чутки - чутками, а проблеми залишаються. І головна з них - хто стане господарем на Млинівському водосховищі, хто наведе на ньому порядок. Висловлюються і думки передати його у комунальну власність селища, створити спеціальну групу людей, яка б займалась і відтворенням рибних багатств, і боротьбою з браконьєрами. Можливо, і слухна пропозиція. А що думаєте з приводу цих питань ви, шановні читачі? Дзвоніть у редакцію, міркуйте, пропонуйте, не будьте байдужими!

Наші контактні телефони: 6-36-27, 6-38-39.